

derfor er ogsaa, hvad jeg siden skal komme til, at der allerede er afsluttet Overenskomst om Udredelsen af de Udgifter, der skulle falde paa Landsdelene til den her omhandlede Bane. Der have de to Kommuner, som netop ligge ved Sundsfløderne, været nogle af de villigste til at tegne det Beløb, som vil falde paa dem. Det vidner altsaa om, at man ikke har den mindste Interesse af Thybanen. Altsaa, naar man tager Billighedshensyn, maa man komme til det Resultat, at denne Bane bør anlægges. — Det næste Spørgsmaal bliver saa, om den nogenlunde kan betale sig. Her vil jeg gjøre opmærksom paa, at man har holdt saa stærkt paa, at det skulde være en Lokalbane og det er ogsaa en Lokalbane; men dog ikke i den Betydning som de fleste andre, thi man maa huske paa, at bagved Endestationen ligger Den Mors; og naar vi regne, at de to Trediedele af Salling dog udgjøre omtrent 4,000 Tdr. Hartkorn og Mors 4,500 Tdr., bliver det altsaa tilfammen 8,500 Tdr. Hartkorn, som særlig ville faae Gavn af denne Bane. Naar dertil kommer, at saavel Mors som Salling ere meget produktive, antager jeg, at Banen nogenlunde skal kunne betale sig. Endvidere er det min Overbevisning, at saalænge der ikke er nogen Bane fra Thy til Vester Hanherred og fra Løgstør til et Punkt paa Østbanen, vil der baade fra Vester Hanherred og Himmerland blive betydelig Trafik til Glyngøre, da Havnen der er saa god, som den er. Det er derfor min Overbevisning, og jeg er sikker paa, at Folk, der ere kjendte med Forholdene deroppe, ville indrømme, at der er noget Baneanlæg af den Slags, som vil kunne betale sig, saa er det dette. — Med Hensyn tilførelse af Forslaget skal jeg bemærke, at det er affattet i Et og Alt i Overensstemmelse med Forslaget ifjor om Thybanen. Jeg skal bemærke, at der i § 4 2det Stykke, 2den Linie, er indløst en Trykfeil, idet der staar „af Skove“ istedetfor „og Skade“. Endvidere skal jeg bemærke, at jeg ikke har det Mindste imod, at det andet Stykke i § 5 udgaar, da jeg veed, at det stødte paa Banstikligheder især i det andet Thing ifjor, og da jeg tror, at Forholdet mellem Cier og Leier ikke har noget Betydeligt paa sig i den Kreds, har jeg ikke Noget imod, at det gaar ud. Efterat jeg har indbragt Forslaget, har jeg faaet en Dplysning, som jeg vil meddele, og som, saavidt mig bekjendt, allerede er meddelt den ærede Minister. I November Maaned ere Viborg og Thisted Amtsraadsblevne enige om at udrede den Sum, som der gjøres Krav paa til dette Anlæg. Deri ser jeg en Borgen for, at det ligger dem meget paa Hjerte i de to Amtsraad, saavel som i vedkommende Sogne og Kjøbstadkommuner at faae dette Baneanlæg istand. De ere nemlig komne til en Overenskomst om at udrede: Viborg Amt en Trediedel og Thisted Amt to Trediedele af de 88,000 Kr. pr. Banemil. Jeg har kun i For-

slaget foreslaaet 80,000 Kr. pr. Banemil i Sighed med Forslaget for Thybanen. Naar de nu have tegnet sig for en større Sum, nemlig 88,000 Kr. pr. Banemil, er det, fordi de have udtalt Usikkerheden om, at Banen fik en rigtig Retning over Tebjerg, for at den nordøstlige Del af Salling, som er den frugtbareste og mest produktive, særlig kunde faae Gavn af Banen, hvad den ellers ikke vilde faae. De mente endvidere, at Staten burde overtage den ganske fortrinlige Gavn ved Glyngøre, hvortil Amtene have tilstiftet ca. 200,000 Kr. Man gik nemlig ud fra, at Kontrolten med Havnen er saa besværlig for Amtsraadsmedlemmer, der bo langt borte, og da nu dertil kommer, at man ved Baneanlægget vil komme til at gjøre en lille Forandring ved Havnen, hvilket er anslaaet til 3,000 Kr., mente man, at det var bedst, at det hele blev ordnet som et Statsanlæg. — Hermed skal jeg anbefale dette Forslag saavel til den ærede Minister som til Thingets Lovlille, haabende paa, at det virkelig vil tage Sagen under Forhandling, og gjenne denne komme til et godt Resultat for de paagjældende Egne.

N. P. Jensen: Der blev igaar fra forskjellige Sider hentydet til Forhandlinger, der havde fundet Sted i Jernbaneudvalget ifjor. Da det her ikke er Stedet at komme ind paa, hvad der foresaldt i dette Udvalg, er man affkaaren fra at give Dplysninger; som maaste kunde have Interesse i saa Henseende; men jeg tror dog nok, at de, der ville gjøre sig bekjendte med Betænkningen fra ifjor, let ville komme til Overbevisning om, at det kun var igjennem Offre fra forskjellige Sider, at det blev muligt at komme til en Forstaelse. Denne Forstaelse gik saa vidt, at 13 af 15 Medlemmer mente at kunne komme med en Indstilling om nogle Baner, idet disse 13 Medlemmer ansaa det for i høi Grad ønskeligt, at vi dog engang kom lidt fremad med Hensyn til Jernbanebygninger. Det vil endvidere af Betænkningen ses, at det var forskjellige Anstuelser, som førte de forskjellige Medlemmer sammen. Naar jeg imidlertid i Betænkningen er henført under det Mindretal paa 4 Medlemmer af Høire, der fuldstændig sluttede sig til Regjeringens Forslag, saa er dette ikke ganske rigtigt, hvad jeg nu med den Ret, jeg i sin Tid fik af Udvalget, skal tillade mig at oplyse om. Det var i Forveien saamange Reservationer i Betænkningen fra de Enkelte, at jeg gav Afkald paa for mit Vedkommende at faae tilført nogen Reservation, idet jeg samtidig forbeholdt mig ved Forhandlingerne her at udtale min Anstuelse om, hvilke enkelte Punkter jeg ikke kunde gaa ind paa, og hvilke Betragtninger der havde været de ledende for mig ved Afgjørelsen af, hvad jeg kunde slutte mig til. Jeg skal da sige, at det forekommer mig naturligt, naar der er Tale om